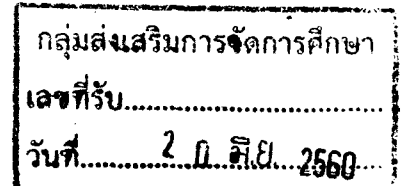

ที่ สท. 2017/6.3

10 มิถุนายน 2560

เรื่อง “โครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน” เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่น
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6
สิ่งที่ส่งมาด้วย วัตถุประสงค์โครงการ

จากปัญหาที่นักเรียนทั้งชายและหญิงเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ก่อนถึงวัยที่เหมาะสม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา
การตั้งครรภ์ไม่พร้อม การทำแท้ง การแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ และนำไปสู่การ
ขายบริการทางเพศ

ข้อมูลระบุว่า (สถิติของปี พ.ศ. 2558 ของสำนักอนามัยวัยเจริญพันธุ์) อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นหญิงอายุ
ระหว่าง 15-19 ปีอยู่ในอัตรา 44.8 ต่อ 1000 (วันละ 286 คน) และเด็กหญิงอายุ 10-14 ปี คลอดบุตรอัตรา 1.5 ต่อ
1,000 (วันละ 8 คน) ส่วนการทำแท้งนั้นแม้ยังไม่มีตัวเลขอย่างเป็นทางการ แต่หลายหน่วยงานก็ยอมรับตรงกันว่าแต่
ละปี ๆ สตรีซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นไปทำแท้ง (ซึ่งก็เป็นคลินิกเถื่อน) เป็นจำนวนมาก มูลนิธิเพื่อสุขภาพและสิทธิอนามัย
การเจริญพันธุ์ของสตรี (แห่งประเทศไทย) ได้ระบุว่าแต่ละปีมีผู้หญิงไปทำแท้งสูงถึง 300,000 ราย ข้อมูลจากกอง
ควบคุมโรคระบบตัวเลขผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 ในช่วงปี 2547-2548 ทำให้มีวัยรุ่น
ที่ได้รับเชื้อแล้วกว่า 90,000 คน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น จากข้อมูลของสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรคระบุว่า
แต่ละวันมีผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่วันละ 22 คน กองควบคุมโรคยังระบุว่าผู้ติดเชื้อสะสมประมาณ 1.2 ล้านคน และที่
ยังมีชีวิตอยู่จำนวน 481,241 คน และใน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-24 ปีถึงร้อยละ 66 ส่วนสาเหตุของ
การแพร่ระบาดนั้นกรมอนามัยระบุว่าร้อยละ 84.6 เกิดจากเพศสัมพันธ์ ไม่เพียงการแพร่ระบาดของ HIV เท่านั้น
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังมีอัตราเพิ่มขึ้นอีกด้วย ตัวเลขในปี 2556 ระบุว่าวัยรุ่นทั้งชายและหญิงติดหนองในใน
อัตรา 48 ต่อแสนประชากร และเป็นหูดหงอนไก่ในอัตรา 54 ต่อแสนประชากร

สาเหตุเกิดจากความไม่รู้ ขาดความยับยั้งชั่งใจ อยากรู้ อยากลอง ถูกล่อลวง อิทธิพลจากโซเชียลมีเดีย และการ
อยากได้สิ่งของตามค่านิยมของวัยรุ่น ปัญหาวัยรุ่นทางเพศนี้ ส่วนมากอยู่ในครอบครัวแตกแยกและครอบครัวที่
พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร เนื่องจากครอบครัวจำนวนไม่น้อยขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา จึงไม่
สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม บางครอบครัวได้ผลกระทบหน้าที่การให้ความรู้ด้านเพศศึกษา
ไปให้แก่ครูอาจารย์ หรือผู้อื่นสอนแทน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีทัศนคติว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอับอาย ต้องปกปิดไม่
ควรพูดอย่างเปิดเผย หรือเข้าใจว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่บุตรหลานในครอบครัวอาจเป็นดาบสองคม
นอกจากนั้น การไม่มีเวลาดูแลพูดคุยให้คำแนะนำปรึกษากับลูกหลาน เพราะวาระเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ
เป็นหลัก

/...ต่อ

โครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน

เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม

และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา

หลักการและเหตุผล

(1) ความสำคัญและประเด็นที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในสังคมไทยได้ทวีความรุนแรงสูงมากขึ้นเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและความเสี่ยงในเรื่องเพศซึ่งเป็นปัญหาอันดับต้น ๆ ของประเทศ ผลการสำรวจพบว่าเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นอยู่ในช่วงอายุ 14-15 ปี ก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เพราะอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน นำไปสู่การทำให้ การแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การทอดทิ้งบุตร สารเสพติด และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการศึกษาเล่าเรียนของเด็กเอง (บางคนออกโรงเรียนกลางคัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของเขาในอนาคต และยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรในอนาคต)

ข้อมูลระบุว่า (สถิติของปี พ.ศ. 2558 ของสำนักงานมัยวัยเจริญพันธุ์) อัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปีอยู่ในอัตรา 44.8 ต่อ 1,000 (วันละ 286 คน) และเด็กหญิงอายุ 10-14 ปี คลอดบุตรอัตรา 1.5 ต่อ 1,000 (วันละ 8 คน) ส่วนการทำแท้งนั้นแม้ยังไม่มีตัวเลขอย่างเป็นทางการ แต่หลายหน่วยงานก็ยอมรับตรงกันว่าแต่ละปี ๆ สตรีซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นไปทำแท้ง (ซึ่งก็เป็นคลินิกเถื่อน) เป็นจำนวนมาก มูลนิธิเพื่อสุขภาพและสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ของสตรี (แห่งประเทศไทย) ได้ระบุว่าแต่ละปีมีผู้หญิงไปทำแท้งสูงถึง 300,000 ราย ข้อมูลจากกองควบคุมโรคระบาดตัวเลขผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 ในช่วงปี 2547-2548 ทำให้มีวัยรุ่นที่ได้รับเชื้อแล้วกว่า 90,000 คน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น จากข้อมูลของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรคระบุว่าแต่ละวันมีผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่วันละ 22 คน กองควบคุมโรคยังระบุว่ามีผู้ติดเชื้อสะสมประมาณ 1.2 ล้านคน และที่ยังมีชีวิตอยู่จำนวน 481,241 คน และใน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 15-24 ปีถึงร้อยละ 66 ส่วนสาเหตุของการแพร่ระบาดนั้นกรมอนามัยระบุว่าร้อยละ 84.6 เกิดจากเพศสัมพันธ์ ไม่เพียงการแพร่ระบาดของ HIV เท่านั้น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ยังมีอัตราเพิ่มขึ้นอีกด้วย ตัวเลขในปี 2556 ระบุว่าวัยรุ่นทั้งชายและหญิงติดหนองในในอัตรา 48 ต่อแสนประชากร และเป็นหนองหนองในอัตรา 54 ต่อแสนประชากร

สาเหตุเกิดจากความไม่รู้ ขาดความยับยั้งชั่งใจ อยากรู้ อยากลอง ถูกล่อลวง อิทธิพลจากโซเชียลมีเดีย และการอยากได้สิ่งของตามค่านิยมของวัยรุ่น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศนี้ ส่วนมากอยู่ในครอบครัวแตกแยกและครอบครัวที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอบรมสั่งสอนบุตร เนื่องจากครอบครัวจำนวนไม่น้อยขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา จึงไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม บางครอบครัวได้ผลกระทบหน้าที่การให้ความรู้ด้านเพศศึกษาไปให้แก่ครูอาจารย์ หรือผู้อื่นสอนแทน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะมีทัศนคติว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย ต้องปกปิดไม่ควรถูพูดอย่างเปิดเผย หรือเข้าใจว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่บุตรหลานในครอบครัวอาจเป็นดาบสองคม นอกจากนั้น การไม่มีเวลาดูแลพูดคุยให้คำแนะนำปรึกษากับลูกหลาน เพราะว่าเรื่องเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพเป็นหลัก

เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือยังไม่พร้อมนั้น ปัญหาในส่วนอื่น ๆ ย่อมตามมาอีกมากมาย เช่น เสียอนาคตที่ดีในชีวิตของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ครอบครัวแตกแยก ปัญหาการทำแท้ง ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเลี้ยงลูกไม่ถูกวิธีเพราะตัวพ่อแม่เด็กเองไม่มีวุฒิภาวะในการอบรมเลี้ยงดู การทอดทิ้งลูกให้กำพร้า ซึ่งเด็กที่ถูก

เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรหรือยังไม่พร้อมนั้น ปัญหาในส่วนอื่น ๆ ย่อมตามมาอีกมากมาย เช่น เสียอนาคตที่ดีในชีวิตของทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ครอบครัวแตกแยก ปัญหาการทำแท้ง ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การเลี้ยงลูกไม่ถูกวิธีเพราะตัวพ่อแม่เด็กเองไม่มีวุฒิภาวะในการอบรมเลี้ยงดู การทอดทิ้งลูกให้กำพร้า ซึ่งเด็กที่ถูกทอดทิ้งเหล่านั้น ล้วนมีความเปราะบางทางสภาพจิตใจ และอาจกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมที่ไม่สามารถคลายปมให้หลุดได้ นอกจากนั้นในบางกรณีอาจจะมีปัญหาทางกฎหมายตามมาอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวมาทำให้เห็นได้ว่าควรมีวิธีการในการลดพฤติกรรมเสี่ยงในการตั้งครรภ์ของวัยรุ่น และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะวัยรุ่นในวัยเรียนเนื่องจากเมื่อตั้งครรภ์ หรือติดโรค หรือมีปัญหาทางกฎหมายแล้วจะทำให้เสียโอกาสในการศึกษาต่อ ทั้งนี้วิธีการหนึ่งในการลดพฤติกรรมเสี่ยงได้ก็คือการจัดโครงการหรือกิจกรรมให้วัยรุ่นได้มีความตระหนักในการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

มูลนิธิสถาบันครอบครัวไทย (องค์กรสาธารณะประโยชน์ที่ทำงานด้านการพัฒนาครอบครัว) ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงได้จัดทำโครงการที่ชื่อว่า “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” เพื่อแก้ไขและปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พร้อม ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเป้าหมายคือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

โครงการ “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” ได้จัดการอบรมให้กับนักเรียนทั่วประเทศมาแล้วกว่า 1,000 แห่ง (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนในสังกัด สพฐ.) มีนักเรียนทั้งชายและหญิงกว่า 500,000 คนที่ได้รับการอบรม และกว่าร้อยละ 90 ของนักเรียนที่เข้ารับการอบรมได้ปฏิญาณตนว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และคนที่ผิดพลาดไปแล้วได้กลับตัวกลับใจจากเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม โรงเรียนที่เคยจัดอบรมได้ประเมินผลและยืนยันว่าพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนลดลง และยังจัดการอบรมต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

สถาบันครอบครัวไทยจึงขอเสนอโครงการนี้ให้ท่านพิจารณาเพื่อจัดการอบรมให้กับนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดของ สพฐ. 6

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สมใจ รักชาติศรี)

ผู้อำนวยการ

ประสานงาน: อ. จินตนา (086 3880169)

5. การสอนเพศศึกษาบนพื้นฐานของการมีลักษณะนิสัยที่ดีช่วยให้วัยรุ่นเข้าใจว่า ถึงแม้ยางอนามัยจะช่วยลดความเสี่ยงจากการตั้งครรภ์และการติดเชื้อได้ในระดับหนึ่ง แต่ยางอนามัยไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาด้านจิตใจและปัญหาศีลธรรม
6. การสอนเพศศึกษาบนพื้นฐานของลักษณะนิสัยที่ดีจะควบคู่ไปกับการสอนกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้วัยรุ่นได้ตระหนักถึงอันตรายของการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งในด้านร่างกาย (ท้อง ติดโรค) อารมณ์ (เสียใจ กลัว อับอาย) สังคม (ไม่เป็นที่ยอมรับ) และด้านศีลธรรม
2. เพื่อพัฒนากระบวนการในการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสมรรถนะในการหลีกเลี่ยงและจัดการกับพฤติกรรมเสี่ยงทั้งหลาย อาทิ ค่านิยมที่ผิด ๆ แรงกดดันทางลบจากกลุ่มเพื่อน สิ่งเสพติด สื่อที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น
3. เพื่อฝึกฝนทักษะการดำเนินชีวิตวัยรุ่นที่จะไม่กล้าเข้าไปสู่เรื่องเพศสัมพันธ์ อาทิ ทักษะในการคบเพื่อน การวางตัวที่เหมาะสมกับเพศตรงกันข้าม การกำหนดมาตรฐานความประพฤติ กระบวนการในการตัดสินใจ

เนื้อหาสาระของโครงการอดเปรี้ยวไว้กินหวาน

โดยปกตินักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในวิชาสุขศึกษา ซึ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะเป็นเรื่องสุขอนามัยทางเพศ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ระบบการเจริญพันธุ์ของทั้งชายและหญิงที่สัมพันธ์กับระดับฮอร์โมนเพศในร่างกาย การดูแลสุขอนามัยทางเพศ อารมณ์ทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความต้องการทางเพศและการตอบสนองความต้องการทางเพศ การคุมกำเนิด และการวางแผนครอบครัว ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้ในแบบกว้าง ๆ ในมิติทางกายภาพ

“อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” เป็นการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในมิติของจิตใจ จิตสำนึก และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเรื่องเพศให้เป็นไปอย่างดีงาม โดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจนที่จะนำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน ซึ่งไม่เพียงจะช่วยป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในผู้หญิง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคเอดส์ “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” ยังช่วยป้องกันปัญหาทางจิตใจ เช่น ความรู้สึกเสียใจที่ต้องเสียตัว ความผิดหวังที่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งทิ้งจาก ความอับอายเพราะมีใครรู้ว่า มีเพศสัมพันธ์แล้ว ความรู้สึกผิดจากการที่ทำให้พ่อแม่เสียใจและผิดหวัง เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นการลดอุปสรรคที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายในอนาคตที่ตนเองใฝ่ฝันไว้ ทำให้นักเรียนที่อยู่ในช่วงศึกษาหาความรู้สามารถมุ่งมั่นอยู่กับ การเรียนได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีเรื่องเพศสัมพันธ์มาเป็นอุปสรรคทำให้เรียนแย่งลง หรือต้องพักการเรียน หรือต้องออกจากโรงเรียน เป็นต้น

เนื้อหาของหลักสูตรนี้ประกอบด้วย 6 หน่วย โดยมีเนื้อหาสาระดังนี้

หน่วยที่ 1 วัยรุ่นและเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่ามีสาเหตุอะไรบ้างที่ทำให้วัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์
- นักเรียนจะเกิดความตระหนักว่าแม้ยางอนามัยจะช่วยลดความเสี่ยงจากการตั้งครรภ์และการติดเชื้อ แต่ยางอนามัยไม่ได้ช่วยลดความเสี่ยงดังกล่าวออกไปอย่าง 100%
- นักเรียนจะได้รับการปรับให้มีทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศ โดยแก้ไขความเข้าใจผิดและเพิ่มเติมข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ทอดทิ้งเหล่านั้น ล้วนมีความเปราะบางทางสภาพจิตใจ และอาจกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมที่ไม่สามารถคลายปมให้หลุดได้ นอกจากนั้นในบางกรณีอาจจะมีปัญหาทางกฎหมายตามมาอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวมาทำให้เห็นได้ว่าควรมีวิธีการในการลดพฤติกรรมเสี่ยงในการตั้งครรภ์ของวัยรุ่น และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะวัยรุ่นในวัยเรียนเนื่องจากเมื่อตั้งครรภ์ หรือติดโรค หรือมีปัญหาทางกฎหมายแล้วจะทำให้เสียโอกาสในการศึกษาต่อ ทั้งนี้วิธีการหนึ่งในการลดพฤติกรรมเสี่ยงได้ก็คือการจัดโครงการหรือกิจกรรมให้วัยรุ่นได้มีความตระหนักในการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

มูลนิธิสถาบันครอบครัวไทย (องค์กรสาธารณะประโยชน์ที่ทำงานด้านการพัฒนาครอบครัว) ได้ตระหนักถึงปัญหานี้ จึงได้จัดทำโครงการที่ชื่อว่า “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” เพื่อแก้ไขและปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ไม่พร้อม ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเป้าหมายคือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

(2) ความคิดริเริ่ม

โครงการ “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งท้องไม่พร้อมของวัยรุ่นในสถานศึกษา” มีเป้าหมายอย่างชัดเจนในการสอนวัยรุ่นให้รู้ เข้าใจ และตระหนักถึงผลเสียอันเนื่องมาจากเพศสัมพันธ์ นอกจากนั้นยังสอนให้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ซึ่งไม่เพียงจะช่วยป้องกันปัญหาทางด้านจิตใจ (เช่น ความรู้สึกเสียใจที่ต้องเสียตัว ความผิดหวังที่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งทอดทิ้ง ความอับอายเพราะมีคนที่เราเสียความบริสุทธิ์แล้ว เป็นต้น) และปัญหาสังคมแล้ว ยังช่วยป้องกันปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และการแพร่ระบาดของโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคเอดส์

จุดเด่นของ “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งท้องไม่พร้อมในวัยรุ่น” คือ การปรับเปลี่ยนในระดับทัศนคติ ซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่าการเปลี่ยนความรู้ จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเรื่องเพศให้เป็นไปในแบบที่ถูกต้อง อีกทั้งยังมีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ สำหรับการมีพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงามอีกด้วย โดยโครงการมีแนวคิดพื้นฐานดังนี้

1. เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นการทำลายทั้งตัวเองและผู้อื่น เป็นภัยที่คุกคามวัยรุ่นทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และศีลธรรม
2. เพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรไม่เพียงทำให้วัยรุ่นสูญเสียความบริสุทธิ์ทางเพศเท่านั้น แต่ยังอาจทำให้ตั้งท้อง หรือการมีบุตรตั้งแต่อายุน้อย และยังเสี่ยงต่อการติดโรค โดยเฉพาะโรคเอดส์ นอกจากนั้นยังส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึก ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาความสัมพันธ์ในอนาคต
3. เพื่อหลีกเลี่ยงเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรวัยรุ่นจะต้อง
 - ก. เข้าใจอันตรายทางร่างกายและอารมณ์ของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 - ข. เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความรัก ความใคร่ และความหลง
 - ค. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองถึงประโยชน์ของการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 - ง. มีวิธีการและได้รับการสนับสนุนให้สามารถยับยั้งชั่งใจไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
4. การสอนแค่ความรู้ให้กับวัยรุ่น (ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม) จะด้อยประสิทธิภาพทันที หากวัยรุ่นไม่ได้พัฒนาลักษณะนิสัยในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงและไม่ปลอดภัย

ผลผลิตที่ 1 การตระหนักถึงอันตรายและผลเสียของเพศสัมพันธ์ (เสร็จสิ้นการอบรม – 6 เดือน)

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรมตัดสินใจปฏิเสธเพศสัมพันธ์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์ หรือหยุดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยวัดจากบัตรปฏิญานตนที่นักเรียนได้ลงชื่อปฏิญานตน

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มนักเรียนที่เข้ารับการอบรม ลดน้อยลง นักเรียนที่เข้ารับการอบรมไม่ถูกตักเตือนในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ ถูกตักเตือนน้อยลง รวมทั้งการที่โรงเรียนไม่ต้องเชิญผู้ปกครองมารับทราบเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

ผลผลิตที่ 2 การพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่น (เสร็จสิ้นการอบรม 6 เดือนหลังการอบรม และ 1 ปีหลังการอบรม)

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตระหนักถึงผลกระทบของเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น (เช่น เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ การติดโรค เป้าหมายและความไฝฝืนในอนาคต พ่อแม่เสียใจ เสียชื่อเสียง และความผิดหวังเสียใจ) และสามารถคิดวิเคราะห์ได้ว่าเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจะก่อให้เกิดผลเสียต่อชีวิตของตนเอง จึงได้กำหนดมาตรฐานทางความประพฤติของตนเพื่อไม่เข้าไปเสี่ยงกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดยวัดจากใบประเมินผลและการรายงานของโรงเรียน

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล โดยตระหนักว่าเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและอนาคตของเขา โดยวัดจากการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน การหลีกเลี่ยงสื่อที่ยั่วยทางเพศ การรู้จักวางตัวอย่างเหมาะสมกับเพศตรงกันข้าม การประเมินนี้จะทำร่วมกับโรงเรียนตลอดระยะเวลา 1 ปีหลังจากการอบรมจบเสร็จสิ้นแล้ว

ผลผลิตที่ 3 การฝึกฝนทักษะที่จำเป็นในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนที่ทำให้เกิดเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และรู้วิธีที่จะป้องกันไม่ให้ตัวเองเข้าไปอยู่ในขั้นตอนเหล่านี้ (2) มีทักษะและรู้เทคนิคในการปฏิเสธแรงกดดันทางลบจากกลุ่มเพื่อนและเพศตรงกันข้าม (3) มีทักษะในการเลือกคบเพื่อนและการวางตัวที่เหมาะสม โดยวัดจากการตอบคำถามในแบบเรียนอดเปรี้ยวไว้กินหวาน และการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนในระหว่างการอบรม

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (1) มีสมรรถนะในการตอบโต้แรงกดดันทางลบจากกลุ่มเพื่อนได้ (2) ไม่เลียนแบบหรือคล้อยตามพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน จะทำการประเมินร่วมกับโรงเรียนหลังการอบรมผ่านไป 6 เดือน และ 1 ปี

หน่วยที่ 2 ความสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ

- นักเรียนจะได้เรียนรู้และฝึกฝนที่จะแยกแยะความแตกต่างระหว่างความรัก ความหลง และความใคร่
- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่าเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นสามารถเปลี่ยนแปลงหรือเบี่ยงเบนเป้าหมายและความใฝ่ฝันในชีวิตได้
- นักเรียนจะได้ฝึกฝนคุณลักษณะต่างๆ เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยที่สามารถต้านทานต่อแรงกดดันในทางลบจากกลุ่มเพื่อน

หน่วยที่ 3 อิทธิพลของสื่อต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่น

- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างไร
- นักเรียนจะได้ตรวจสอบตัวเองว่าติดสื่อมากเพียงใด
- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่าสื่อใช้ช่องทางใดในการสื่อเนื้อหาของมันมาถึงเขา
- นักเรียนจะได้เรียนรู้ทักษะในการแยกแยะ วิเคราะห์ และเลือกรับสื่อ

หน่วยที่ 4 ผลของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้นมีผลเสียตามมามากกว่าการเสียความบริสุทธิ์ ได้แก่ ความเสี่ยงที่มาจากคู่นอนก่อนหน้านี้ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ เป้าหมายและความใฝ่ฝันในอนาคตที่เปลี่ยนแปลงไป ความเสียใจของพ่อแม่ เป็นต้น
- นักเรียนจะได้เรียนรู้ขั้นตอนการก้าวไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพื่อป้องกันและระมัดระวังไม่ให้ตัวเองตกไปอยู่ในขั้นตอนเหล่านั้น
- นักเรียนจะได้เรียนรู้และเข้าใจว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แพร่มาสู่คนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศได้อย่างไร

หน่วยที่ 5 การละเว้นเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นวิธีการที่ใช้ได้ผลเสมอ

- นักเรียนจะได้ฝึกฝนทักษะในการปฏิเสธเมื่อได้รับแรงกดดันในทางลบจากกลุ่มเพื่อน
- นักเรียนจะได้เรียนรู้และเปรียบเทียบว่าวิธีการต่าง ๆ ที่จะรับมือกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นมีอะไรบ้าง และวิธีไหนที่ใช้ได้ผลมากที่สุด
- นักเรียนจะได้เรียนรู้ว่ายังไม่สายที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งถ้าหากเขาพลาดพลั้งไป
- ทำทนายให้นักเรียนพิจารณาตนที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงาน

หน่วยที่ 6 หน่วยงานและแหล่งขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์

- ความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่เสมอ
- หน่วยงานของรัฐ
- มูลนิธิและองค์กรพัฒนาเอกชน

การประเมินผล

ประเมินผลพฤติกรรมโดยติดตามผลร่วมกับโรงเรียนที่จัดการอบรมทุก 3, 6 เดือน และ 1 ปี โดยใช้เกณฑ์วัดความสำเร็จดังต่อไปนี้

ผลผลิตที่ 4 การส่งเสริมให้นักเรียนครูอาจารย์ มีส่วนในการขยายผล

- ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : การเกิดกลุ่มหรือชมรม Purity Club ในโรงเรียนที่ได้จัดการอบรม เพื่อรักษาความต่อเนื่องของค่านิยม “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” เพราะแต่เมื่อวันเวลาผ่านไป ความตั้งใจของนักเรียนที่ได้รับการอบรมและตัดสินใจว่าจะไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงานอาจจะอ่อนลงหรือไขว้เขวไป ชมรม Purity Club จึงเป็นกลไกที่จะคอยกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศจนถึงวันแต่งงาน อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมค่านิยม “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” ให้กับนักเรียนที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม นักเรียนแกนนำที่เข้ารับการอบรมและตัดสินใจไม่มีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงานจะเป็นกรรมการดำเนินงานในชมรม โดยชมรมดังกล่าวจะมีครูอาจารย์ และแกนนำผู้ปกครองหรือสมาคมผู้ปกครองนักเรียนให้การสนับสนุน เช่น อาจจะสนับสนุนเงินสำหรับทำกิจกรรมหรือเข้ามานำกิจกรรมของชมรม หรือให้คำแนะนำปรึกษา เป็นต้น ชมรม Purity Club จะจัดกิจกรรมต่อเนื่องตลอดปีเพื่อรณรงค์เผยแพร่แนวคิดเรื่องการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อาทิ จัดบอร์ด ประกวดบทกลอน หรือเรียงความ จัดกิจกรรมการเดินรณรงค์ “Purity Day” ในวันแห่งความรัก จัดรายการ Purity on Air ผ่านทางสถานีวิทยุของโรงเรียนหรือชุมชน เป็นต้น
- ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : นักเรียนที่เข้ารับการอบรม ครูที่เข้ามาดูแลนักเรียน และผู้เข้าร่วมสังเกตการณ์ มีความพึงพอใจกับการดำเนินกิจกรรม และเชื่อว่าจะเป็นเครื่องมือหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยวัดจากใบประเมินผล และสนับสนุนให้จัดการอบรมให้กับนักเรียนที่ยังไม่ได้รับการอบรม รวมทั้งจัดอบรมให้ความรู้กับพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนให้รู้ว่าจะเลี้ยงดูลูกวัยรุนอย่างไร

ประสานงานเพื่อการจัดอบรม

อ. จินตนา (086 3880169) สถาบันครอบครัวไทย thisisfamily.org;
Somjai.raksasee@hotmail.com